

Майкл Дуглас: «Київ – справді магічне місто»

Американський актор і продюсер Майкл Дуглас.

Майкл Дуглас, американський кіноактор і продюсер, найбільш відомий ролями у фільмах «Роман з каменем», «Перлина Нілу», «Війна подружжя Роуз», «Волл-стріт», «Основний інстинкт». Під час повномасштабного вторгнення Росії підтримав Україну. 11 вересня 2024 року завітав до Києва зі своїм сином Ді-

ланом. Відвідав зруйновану росіянами лікарню Охматдит, Михайлівський Золотоверхий монастир, Михайлівську площу та парк «Володимирська гірка», де оглянув краєвиди Дніпра, після чого завітав до Андріївської церкви. Також побував у Києво-Печерській лаврі та Національному музеї історії України у Другій світовій війні.

Закликав допомагати Україні і її захисникам, пообіцяв підтримати українців фінансово.

Дуглас назвав Київ «справді магічним містом», а найбільше його вразив «неймовірний дух» українців. «Задумуючись про те, що сталося з Україною, починаючи від сталінського режиму і закінчуючи Другою світовою війною, а потім вимушена боротьба та підтримка понад 30 років демократії, це надзвичайне місце та чудове нагадування всім нам про важливість свободи, демократії та того, як для цього потрібно працювати», – сказав актор.

13 вересня 2024 року актор відкрив культурну платформу «Україна відкрита світу», ініційовану Міністерством культури і стратегічних комунікацій для підвищення видимості української культури на міжнародній арені.

Шевченко – Довженко – Миколайчук. Архетип культурної традиції у просторі національної ідеї

(Закінчення. Поч. див. № 5/2024)

Доволі символічним був дебют уродженця буковинського села Чорторія, студента Київського інституту театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого Івана Миколайчука у великому кіно: глядач вперше побачив та почув його саме в ролі Тараса Шевченка у фільмі Володимира Денисенка «Сон», прем'єра якого відбулась у Києві 3 листопада 1964 року, а 4 вересня 1965 року вийшли у прокат «Тіні забутих предків» Сергія Параджанова, де молодий актор зіграв, як згодом виявиться, головну роль свого життя – Івана Палійчука. Зайве казати, що «Тіні» є хрестоматійним явищем для національного кіно і подією для кінематографа в цілому, подібно «Землі» Довженка.

На час зйомок у цих фільмах Миколайчукові було 22–23 роки. І перевтілення у національного Поета-мислителя в його виконанні було напрочуд органічним, як і в «гуцульського Ромео». Ці обидві ролі означили вимір митця, стали вікнами його мистецької долі. «Кожен художник іде до своїх творів самотужки – через дивне почуття любові», – скаже він у зрілому віці в інтерв'ю Федору Зубаничу¹. Як тут не згадати Довженкове: «... нашо маює і для чого і во ім'я чого? Во ім'я любові й бездонного бажання утвердити народ в часі. Во ім'я правди і слави народу мого»².

¹ Зубанич Федір. Сходження на перевал. Білий птах з чорною ознакою. Іван Миколайчук: спогади, інтерв'ю, сценарії. Київ: Мистецтво, 1991. С. 230.

² Олександр Довженко: Щоденникові записи, 1939–1956. Харків: Фоліо, 2013. С. 780.

Ключовими темами творчості Івана Миколайчука можна назвати совість³ і «пам'ять землі», що їх неодмінно виводив на канві своєї Батьківщини, особливо її народно-го життя. Відтак, за Миколайчуком усталилось своєрідне реноме «душі українського поетичного кіно». Така емоційно-образна характеристика, хоча більше інтуїтивна, проте не випадкова й підкреслює певне значення та місію Івана Миколайчука в українському кіно й культурі в цілому. Важливо розуміти, що саме актор виявився осердям явища «поетичного кіно». В тому є ознака свого часу – не тільки для українського, підрадянського, а й для світового кіно, що знаменувала перехід від епічних форм до екзистенційно-психологічних рефлексій. «Якщо у Довженка переживається злиття, нерозчленованість життя людини, суспільства, природи, то в 60-ті, – зауважив Іван Миколайчук, – виникла необхідність відчутти, осмислити їх розділеність. Мабуть, тому в природі, у кожній її часточці обов'язково шукається якась особлива, я б навіть сказав, особистісна виразність внутрішнього життя»⁴. Примітно, що в українському кіно така зміна оптики сталась незадовго після відходу Олександра Довженка, а з ним і цілої епохи національного кіно. Впадає в око природність,

³ Див.: Курган Оксана. Совість художника. Білий птах з чорною ознакою... С. 275.

⁴ Родовід фільму. Білий птах з чорною ознакою... С. 241.